

[Undervisningsministeren.]

straffe ham derfor? Skulde vi ind paa det, hvor ender vi saa? Rigsdag og Regering bør staa objektivt, alsidigt, uden al smaalig, partipolitisk bestemt, Afstraffelse eller Belønning. Saaledes agter jeg at stille mig som Undervisningsminister, og saaledes har jeg stillet mig. I Fjor stillede jeg Forslag om at optage paa Finansloven en Forfatter, der havde udfoldet en stærkt politisk, ogsaa nationalpolitisk præget Virksomhed af en Art, som jeg personlig og mange af mine Meningsfæller eller *alle* mine Meningsfæller og adskillige i andre Partier paa det mest afgjorte er imod, en Virksomhed, vi har misbilliget, og som vi har anset for farlig, endogsaa for skadelig, en Mand, der stod mig og mit Parti saa fjernt, som nogen kunde staa. Han havde imidlertid skrevet et Par Bøger, ikke saa mange, men et Par Bøger, der litterært maatte siges at være gode Bøger. Der var andre Grunde, som gjorde, at det var ham meget magtpaaliggende at faa denne Understøttelse, og uden mindste Betænkelighed, uden at fordybe mig i, at Manden tilhørte mine politiske Modstandere, og uden at frygte for, at der ogsaa i min egen Kreds vilde rejse sig megen Kritik deraf, anbefalede jeg ham og stillede Forslag om hans Optagelse paa Finansloven, og Forslaget gik enstemmig igennem. Jeg har altsaa i Praksis vist, at jeg ikke tager partipolitiske Hensyn i saadanne Sager. Jeg vil meget fraraade det høje Ting at gøre noget saadant.

J. V. Christensen: Jeg maa sige til den højtærede Undervisningsminister, idet jeg i øvrigt udtaler en Tak til de to ærede Forslagsstillere for, at de har stillet dette Ændringsforslag, at den højtærede Minister maa have faaet forkert fat paa denne Sag. Ved Finanslovsforslagets første Behandling blev den højtærede Minister af mig gjort opmærksom paa det ejendommelige Forhold, der var indtruffet, at man paa Trods af, at man ved Indstillingsudvalget vilde søge at undgaa, som der blev sagt af den højtærede Minister, en pinlig Drøftelse af Forfatterens Kvalifikationer, nu alligevel foranledigede Strid. I dette Indstillingsudvalg er der paa en Række Punkter opnaaet Enighed, ogsaa fra Venstres Side har man arbejdet med derpaa, skønt vi var yderst kritiske overfor dette Udvalg og befrygtede, at der vilde indtræffe Tilfælde som det, her foreligger.

Jeg sagde ydermere ved Finanslovens første Behandling til den højtærede Undervisningsminister, at naar det er saaledes,

at vi har ført en Forhandling i Indstillingsudvalget, og der er opnaaet praktisk talt Enighed paa alle andre Punkter, og Ministeren maa vide, at der var en saadan skarp og afgørende Modsætning angaaende en enkelt Forfatter, saa burde den højtærede Minister ved sit Forslag til Rigsdagen have taget Hensyn hertil. Disse Udtalelser fremsatte jeg i det høje Ting ved første Behandling, og jeg hørte intet om, at den højtærede Undervisningsminister havde noget at bemærke dertil. Den højtærede Minister var maaske ikke til Stede, men det kan dog i hvert Fald jeg ikke have noget Ansvar for. Jeg fik intet Svar paa min Henvendelse, og jeg kunde altsaa for saa vidt have antaget, at den højtærede Minister vilde have godkendt den Opfattelse, som jeg gjorde gældende, og at vi kunde have imødeset en Ændring paa dette Punkt. Men den Tavshed, som var til Stede den Dag her i det høje Ting, har altsaa ikke betydet noget Samtykke, og derfor er jeg overmaade tilfreds med, at dette Spørgsmaal nu kommer frem til Drøftelse i Tinget.

Det er ikke en Sag om en politisk Modstander eller politisk Meningsfælle, ikke fra vor Side, og jeg tror at turde sige for de ærede Forslagsstilleres Vedkommende, at der ikke er Tale om nogen Smaalighed eller Ønske om at straffe nogen. Der er ikke Tale om at *berøve* Forfatteren Harald Bergstedt de 900 Kr., som han har faaet hidtil; men der er Tale om, at der ved Ministerens Forslag foretages en Ophøjelse af den paagældende Forfatter, en Ophøjelse til *de faste Forfatterstipendier*, hvorfra man ikke kan fjernes. Det er det, Spørgsmaalet drejer sig om, det er et stort principielt Spørgsmaal, og paa den Foranledning, som den højtærede Minister har givet ogsaa ved at udtale, at her vil vi smaaligt straffe en Forfatter, vil jeg gerne have Lov til ganske kort at resumere, hvad det drejer sig om i denne Sag.

Forslaget om Forfatterudvalget kom frem, for at dette Udvalg gennem Indstilling skulde tilvejebringe Mulighed for at undgaa de omtalte Drøftelser. Den første Forudsætning for, at dette Maal skulde naas, maatte være, at man fra den ansvarlige Ministers Side tog Hensyn til Uoverensstemmelser i Udvalget og nøje overvejede saadanne enkelte foreliggende Tilfælde. Om een Forfatter, som jeg sagde, og kun om een, har der været en saadan skarp Uoverensstemmelse. Alligevel opfatter den højtærede Minister den skete Flertalsindstilling, ikke alene som en saadan Flertals-